

[Arbejds- og Socialministeren.]

Som bekendt er der ved en Række tidligere Love truffet Foranstaltninger til at yde Hjælp til trængende til Indkøb af visse Levnedsmidler. Disse Ordninger, der som Regel havde Gyldighed for et Aar ad Gangen, er i Tiden efter den 29. August 1943 blevet opretholdt ved Lovanordninger, senest ved den Lovanordning, som nu søges forlænget.

Lovanordningen af 20. Marts 1945 blev ved Loven af 18. Juni 1945 om Lovanordninger under Arbejds- og Socialministeriet opretholdt for sin Gyldighedsperiode, det vil sige indtil den 30. d. M. Den svarer ganske til de tidligere Love, dog er den samlede Bevilling forholdsvis større end tidligere, og det Beløb, der er til Raadighed for Ministeriet til Fordeling blandt Kommunerne, er forhøjet fra 5 til 15 pCt.

Naar Socialministeriet ansaa det for paakrævet at forhøje Bevillingen, skyldtes det, at man, saaledes som Forholdene laa med Knaphed paa Brændsel og Raavarer, maatte regne med en betydelig Stigning i Antallet af arbejdsløse. Det vilde ikke være muligt at yde disse arbejdsløse Rabatkort af de hidtidige Beløb uden samtidig at nedsætte Hjælpen til Personer, som tidligere havde faaet Hjælp, og en saadan Nedsættelse kunde man ikke foreslaa. Man kom herefter til, at der for April og Juli Kvartaler vilde blive Brug for 19 Mill. Kr.

Hvad den anden Ændring angaar, ligger Forholdet saaledes, at man paa Grund af den forventede Stigning i Arbejdsløsheden maatte regne med betydelige Forskydninger i Beregningsgrundlaget for Fordelingen af Hovedsummerne, og man fandt det derfor rimeligt, at 15 pCt. i Stedet for 5 pCt. af Totalbeløbet blev forbeholdt til Fordeling blandt de Kommuner, hvor Trangen til Ydelse af Hjælp af den her omhandlede Karakter var særlig stor.

Man har saavel i Arbejds- og Socialministeriet som i det af Ministeriet nedsatte socialpolitiske Udvalg beskæftiget sig med Spørgsmaalet om en Rationalisering af Rabatkortordningen, saaledes at Rabatkort udleveres til de trængende efter faste Regler og med bestemte Beløb i Modsætning til den gældende Ordning, hvor der for den enkelte Periode stilles et vist Beløb til Raadighed for hele Landet, og hvorefter

Rabatkort uddeles af Kommunerne efter Skøn.

Jeg er ganske enig i, at der bør gennemføres en Rationalisering af Rabatlovgivningen, og uanset hvem der efter Valget maatte beklæde Posten som Arbejds- og Socialminister, er det mit Haab, at der vil blive fremsat Forslag til en saadan Ordning. Paa nærværende Tidspunkt mener jeg imidlertid at maatte foreslaa en Forlængelse af den gældende Ordning for endnu et Kvartal, og det fremsatte Forslag gaar derfor ud paa en Forlængelse indtil Udgangen af December 1945 af den ved Lovanordning af 20. Marts 1945 fastsatte Ordning.

Med Hensyn til Størrelsen af det Beløb, der søges stillet til Raadighed, bemærkes, at der efter et Skøn over den forventede Arbejdsløshed antagelig vil blive Brug for 14 Mill. Kr. i Oktober Kvartal 1945, og dette Beløb søges derfor stillet til Raadighed af Statskassen.

I Forbindelse med dette Lovforslag finder jeg Anledning til at udtale, at der efter Regeringens Opfattelse snarest bør gennemføres en Rabatordning for Tekstilvarer, saaledes at der kan ydes de mindre-bemidlede Hjælp til Køb af disse Varer, men de Beløb, der bør anvendes hertil, vil ved Handelsministeriets Foranstaltning blive søgt stillet til Raadighed i Forbindelse med en Tøjrationering.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Sluttelig skal jeg for det høje Ting fremsætte Forslag til Lov om Udskydelse af Funktionærlovens Revision.

I Funktionærlovens § 16 var det bestemt, at Loven skulde optages til Revision i Rigsdagssamlingen 1941—42. Denne Revision blev imidlertid ved Lov af 20. Februar 1942 udskudt til Rigsdagssamlingen 1942—43. Begrundelsen herfor var, at det under de dengang raadende Forhold vanskeligt kunde bedømmes, om og i hvilket Omfang der vilde være Grund til at foretage Ændringer i Funktionærloven.

Revisionen blev senere ved Lov af 19. December 1942 paa Grund af Forholdene yderligere udskudt til Rigsdagssamlingen 1943—44 og endelig ved Lovanordning af 20. December 1943 til indeværende Rigsdagssamling.